

Glasilo Prekmurskih Slo-
vencov. Cena na leto 20
K., na polleta 10 K., na
štrinleta 5 K. Urednik i
izdajatelj Kiekl Jožef vp.
pleb. Črensovci Prekmurje

NOVINE

Rokopisi se ne vrnejo.
Oglasi (inzerati) se sprej-
mejo. Cena za eden kva-
dratni centimer 1-50 fil.
za ednok, za večkrat
pepšst.

28. novembra vržem
kruglo v tisto škatlo
na štero je zapisano
„slovenska
kmečka zveza.“

Krščanskom misle- čim Prekmurcom i evangeličancem!

Po celoj Jugoslaviji se zbi-
rajo, kak so se zbirali do zmage
po Vogrskom i v N. Austriji krš-
čansko misleči polodevalci, kmeti,
trogovci, meštri i žolani ljudje
okoli naše krščanske stranke „slo-
venske kmečke zveze“, štera na
svoje materno krilo sprime vsa-
koga človeka, je bogat ali siro-
mak, je kmečkoga, obrtniščkoga
ali drugoga stanā, naj ma samo
vero. Vsi tei že sprevidijo, da
lepši časi samo te nastanejo, če
nam nedo zapovedavali demokrati
(liberalci) socijalisti i komunisti,
niti pokvarjena gospoda, štera se
za vero nikaj ne briga. Samo
tisti je mogoči dobro delati, šteri
ljubi Boga ober vsega bližnjega
svojega pa kak samoga sebé. Što
se Boga ne boji, tisti se za penz
vsakomi oda, kak se živina odā-
va, tisti de tak pomérjen z kupi-
cov vina ali z drugim darom, kak
pes z čontov, štera se njemi vrže.
Što ne ljubi bližnjega i ne dela
z ljubezni do njega, nego samo
za sebé, tisti se ne briga za dru-
go kak za svoj žep. Dnes, ka od
nas visi što bo poslanec (követ),
ka de nam zida i ravnao drža-
vo, si moremo vsi roke podati, vsi
si moremo složni biti da zoberemo
v orsačko hižo takse kmete, obrt-
nike i šolane ljudi, štere se ne sram
hoditi v cerkev i šteri se Boga bo-
jijo pa delajo ne za sebé, nego
za narod. Ta zastava krščanske

politike se je razvila v Soboti
jan. 5. letos, gda je nastāvljena
„kmečka zveza“, štere viditi ne
morejo tisti, ki majo betežne dū-
ševne oči.

Nov. 28. bo račun. Te po-
kažemo pred celim svetom, ka je
naša krščanska zastava nevtepena,
ka je zasajena v vsakoga Prek-
murca srce, šteri verje Boga:
Svoje žilave roké odprémo te, i
vzememo v njé kruglo pa jo vr-
žemo vsi Prekmurci v tisto škatlo,
na štero de zapisano „slovenska
kmečka zveza“ i na šterom listi
na prvom mestu stoji ime *krščans-
koga kmeta: Roškar Ivana*, od Sve-
toga Jürja v Slovenskih goricah,
šteri kmet je lansko leto prišo že
do ministerske časti. Prekmurci,
ne dajte se zapelati. Veren nar-
od, ne odstoji za celi svet od
stranke, štera ti brani najdragši
kinč, vero, i materno reč. Mi
kmete ščemo tudi viditi v orsač-
koj hiži, mi ščemo, da gospoda
poštūje našo vero, mi ščemo da
zavalā pravica, da dobimo
autonomne pravice, da ne de
samo siromak tera noso, nego
vojni dobičkarje i banke naj se
podvržejo dači v prvov vrsti.
Britko smo jokali pod boljševiki,
ar smo nej vsi prav znali prle
ceniti vrednost krščanske stranke,
vino ponūjeno se nam je v skuze
obrnolo, pečenka v vdarcel! Na
staro pot naj ne stopi nazāj tisti
māli šereg, šteri se je prle dao
zapelati, od Törka je hūjši, ki
stopi na nekrščansko stranko,
odā takši sebé i svoje pokolenje
oda svojo vero i svoje imanje
tistomi, šteri samo zdaj kaže do

Vsaki volit! Što ne da votuma,
zagreši proti svojoj dužnosti, štero
ma do svoje dūše, do svojega bliž-
njega, do svoje cerkve, do svoje
domovine!

njega sreč, ka bi dobo njegov
glas. Vkrāj z zapelivei! Krščanska
stranka je samo edna — jedina
v Prekmurji, „slovenska kmečka
zveza“, ove vse so proti krš-
čanske i proti haski kmeta, obrt-
nika, delavca i siromaka. Svoj
glas ne morete dati inam, kak
na to stranko. Na to Vas opo-
mina: *Kmečka Zveza za Prek-
murje* to je društvo vseh krš-
čansko mislečih malih — i vek-
ših kmetov, meštrov, tržcov i
delavcov, kaloličancov i evange-
ličancov.

Što lestvico drži tovaži, je
tudi tovaži! Što podpira stranko
štera vero jemlje, je tovaži vere.

Ka šče naša kmečka zveza?

Ednotno močno državo!
Takša pa bo samo te, čo:

1) se da volilna pravica,
tājna, splošna (za vse) odnāka i
proporeljivojnalna moškomi i žens-
kam če se stroški za vojsko
znižajo i če do vojaki doma v
svojem kraji služili se ne do v
politiko i posle civilne oblasti
mešali, če se nečloveče nedo
kaštigali, če edno plemen ne
dobi vekše pravice kak drugo, če
do službe prido samo tisti, ki so
je vredni, napa šteri bi bili pri-
poročani od roda; če osrednja
vlada (orsačka hiža) nebo samo-
voljna, nego parlamentarna, to
je kak ljudstvo odloči po svojih
poslāncih, če bodo sodnije pra-
vične, neodvisne i če bode
vstavna sodnija, štera de naj-
vekšo gospodo tudi na red je-
mala... To vse želemo.

Želemo na dale:

2) naj država bo narodna,
to je celoga naroda, vsi na

mirno v njej prebivajo i pravico uživajo, ne pa ka bi nešteri meli vekše pravice od drugih. Naj bo progresivna dača, to je naj se porcija na vrže na vojne bogataše, liferante i milijonare, naj se stalen najmenjši letni dohodek ne podvrže dači i naj se zbríše porcija od tistih reči, štere so na življenje najpotrebnejše (sol, olij itd.)

3) Ne privolimo v to, da bi se ravnalo vse z ednoga mesta, Belgrada kak ščejo demokrati i socialisti, duša naroda, razloček v jeziki i veri, oddaljenost od srdine i žalostna pelda bivše politike nas predramlja, da ne privolimo v centralizem, ka bi par ljudi po svojem devalo i davalo nam čestnike, uradnike, šteri nas ne poznajo i ne razmijo mi pa njé nej. Do sporazumljenja priti med tremi plemeni je zdaj mogoče jedino brez centralizma, to je jedino.

4) po autonomiji, štero želemo za celo Slovenijo i v njej želemo Prekmurje kak edno županijo (Vármegye), štera de ravnale sébé. Autonomna Slovenija naj ma vlado i svoje deželno spravišče (tartománygyűlés) kak i naše Prekmurje svoje okrožno spravišče i svoje posebne autonomne pravice v rémaj Slovenije. Autonomna Slovenija more meti tudi oblast pravde sklenjávati zložno z osrednjov vladov kak i v peneznih rečeh meti neodvisnost. Da če toga nej, naš penez odroma drugim na hasek, mi mo pa samo skoz prstov glédali za njim i kvar trpeli.

5) Zahtevamo, naj med cerkov i državov bo prijátelstvo. Država naj podpira cerkev, štere pravice zasigura konkordatium ali pogodba z Rimom i autonomija sklenjena med ljudstvom i viššov cerkvenov oblastjov. Vsaka verska občina naj má jus verske šole gorpostavlati, štere je dužna država tak podpirati, kak se na Belgijskom to godi. Verski navuk se ne sme iz šol spraviti. Zberca, pametiva i drugi dohodki, šteri se duhovnikom davajo, najse zbríšejo i država naj najdrugi na-

čin se poskrbi, ka duhovniki dobijo svojo plačo, ar tei dohodki zenkraj teršijo itak samo siramaško ljudstvo, z drugikraj pa ovirajo tudi duhovnika v njegovoj službi. Vse, ka želemo za katoličansko vero želemo i za drugo vsako vadlúvanje.

6) Vsako plemen (Srb, Horvat, Slovenec) naj ma ednake pravice, ednoga jezik tak more službeni biti kak drugi. Samoobsebi se razmi, ka v Sloveniji se naša prekmurščina nikak nesme zapostaviti, nego vednake pravice meti z kniževnov slovenščinov dokeč ne postane sama takša.

7. Zemlja ide tistim, šteri jo obdelavajo i kmetom. Agrarna reforma naj se tak reši, ka zemljo dobijo tisti, ki je nemajo ali telike, kak bi jo potrebúvali, če jo ščejo obdelavati. Vgrúntnicah naj se tabulera na tiste zemlja, šterim se deli. Zemlja naj ne delijo politične stranke pristaši ali sekvestri, šteri za mastnimi dohodki ido, nego tisti polodelavei, štere zvoli ljudstvo za državno hižo. Zemlja naj se plača tistim, šterim ide i z delimbov zemlje naj se siromaštvo ne povekšava nego pomenjšava. Naj majo kmeti, delavci, meštri svoj posebni orsački dom, gde bodo njihovi poslanci za njé gučali i delali v njuvih dugovánjah.

8) Država more braniti delavce proti kapitalistom, naj je ne zcécajo i zato posebne pravde sklenoti za branitev delavstva. Ravnotak naj se po briga država za obrtnike (meštre) njim da odpreti kak kmetom i delaveom, tudi meštrom svoj dom, kje do njihovi poslanci delali za nje, je obrani proti velikim fabrikam, se poskrbi za njihovo penzijo i drugo pomoč v betegi, nesreči.

Kristuš, večni Bog, pravi „*ki ne verje, bo pogubljeni.*“ Nede pa vervalo tista mladina, štera de se včila v brezverskih šolaj. Takše šole ščejo vse stranke v Prekmurji, samo naša „*slovenska kmečka zveza*“ nej. *Samo ta stranka je za vervažoče ljudi.*

9. Naša gospoda se more v takšem duhi vzgajati, ka de čutila z ljudstvom, ne pa da bi mislila, da više ljudstva stoji, kak je to bilo za časa staroga bürokratizma, to je za tistoga časa, da je prosti človek bio samo „*smrdeči paver*“, „*vonjéči Tót*“ i gda so se nad njim drli v uradi, (hlivatal) na sodnji bole, kak on nad svojim nemim maršetom. I toj našoj inteligenci, toj našoj gospodi, štera dela za narod, čüti z svojim verskim narodom, poštuje njegovo vero, se potegúje za njegove pravice kak svoje, more država olehkotiti obstoj. Samoobsebi se razmi, ka v Prekmurji na prvom mesti more službo dobiti Prekmurec, domači rojak, če poprek ma vse tiste lastnosti, štere so potrebne za službo predpisano. Na zadržke, ovire se pa vsikdar more gledati, zavolo šterih si je domači v prvejšoj državi nikak ne bio mogoči spraviti popolnoga znanja za službo, zadostno znanje štero ma, njemi more pot v službo odpreti. Naj zna na priliko prekmurščino, čeravno nove kniževne slovenščine, se more v službo sprejeti, če je ovak pripráven na njo. Domači so prvi državi na hasek i ne na kvar. Zatehvalo zato, naj se vse tiste zasedene službe v Prekmurji spraznijo, štere so prosili Prekmurci, če so podeljene takšim osebam, štere nemajo vekše izobrázbe, kak naši domači.

To so glávne točke (piknje) v programi naše krščanske „*slovenske kmečke zveze.*“ Ki ma po met i srce bo kruglo pústo samo v té stranke škrinjno.

Prekmurci dobro si zapomlite! Na dén volitve de škatulica kmečke zveze na prvom mesti stála pa z rdečim križom bo oznamenjena. Kruglico vsi v prvo škatulico pústite.

Podpirajte Novine!

Kakši je naše stranke list?

Naše stranke list je beli. Beli je, ar je nedužna, bela tista Kristušova pravica, štero brani i zastopa naša stranka. Nosi pa té list na sredi rdéči križ, križ Kristušov, križ Zveličitelov, ki je vmro za nas. Za Križanoga navuke se ide boj, v njega verva-joči se vojskújejo proti onim, ki ga tajijo. I v tom boji pravični trpijo dosta špotov ogrizavanja, pregánjanja, do pretakanja krvi se moro ešče včasi boriti, da Krištušove pravice dobijo zmago. To pomeni rdeči križ na belonedužnom listi. Križ je naša zastava, nedužnost je naš program, priséžte nanjega, ki ljubite Križanoga i poštújete nedužnost.

Što de šo v krščansko „slovensko kmečko zvezo?“ Što verje, ka je nej nema stvar, nego ma dūšo, štero more zveličati.

Što so naši kandidati?

Kandidat po vogrskom „jelólt“ pravimo tistomi, ki „gorstopi“ za poslanca ali kóveta. Samo ka zdaj je v našoj krščanskoj stránki tak, ka samo tisti sme gorstopiti, koga ljudstvo žele. Pri drugih strankah se vse bijejo za to, što bo kóvet, mi pri „kmečkoj zvezi“ pitamo ljudi. V Beltincih okt. 4. so opitani zavúpniki ljudstva, koga ščejo meti za poslanca i ednoglasno so zvolili urednika Novin v.č. g. Klekl Jožefa, vp. plebanoša v Črensovcih. A oni zazávajoč se na svoje slabo zdravje, siromaštvo itd. so ponúdbu odklonili. Zavúpniki so se te razdelili i eden del je želo g. Pintariča z Beltinec, drugi pa g. Sever Božidara z D. Lendave. G. Pintarič so sprejeli kandidaturo i k njim so se ešče iskali drugi kandidati. Opitali smo vplivne može kmete i gospode evangeličanske vere, naj ednoga iz svoje srdine kandidirajo i pravili so, vseedno štokoli bo, naj samo domači bo i so prosili g. Klekl Jožefa, naj to vzemejo gor oni kak domači človek. Na to jih je oproso tudi g. Pintarič pa naznano z ednim ka on odstópi, na to jih je proso g. Sever i drugi gospodje svecki i duhovniki, doljelendavski g. Vikar pa naprej ponútili i dali potrebno cerkveno dovolenje za to. Toj sili se urednik Novin ne mogo protipostaviti, vzeo je gor z teškim

srcem kandidaturo i je v listi na tretje mesto spisani. Vúpa se, ka ga vsi volilci v Prekmurji, katoličanci i evangeličanci bodete podpirali, ki krščansko mislite, ste siromaki, bogateci, prosti, gospoda, delavci, kmeti ali obrtniki. Program stranke, štero oni zastopajo, išče dobro vsem stanom na dūši i na teli. Poleg urednika Novin so šteli kmeta domačega meti, da so pa tej pravili, naj na njihovo mesto pride g. Sever Božidar, doljelendavski župan, ki se je dosta brigao za naše ljudstvo v tom kratkom časi kak med nami prebiva i ki je po svojoj materi, štera je z Križovec, našega žleženja i kmečkoga roda, je v listi on zapisan na to mesto, na šterom tudi zastalno ešče pride za poslanca, naj samo vi, Prekmurci, idete vsi krugle metat v našo škrinjó. Tretji z Prekmurja bi mogo biti eden gospod, ki je zvršo višišo šolo vseučelišče. Oprosilí smo na to mesto dr. Kolarš Franca, zdravnika z Beltinec i omenili tudi druge naše domače gospode, a zavolo svoje službe i drugih istinskih zrokov nieden ne se mogo odzvati našoj prošnji. Višje šolski kandidat za nas je tak dr. Hohnjec Jožef, profesor z Maribora, šteri so se že večkrat obrnoli v Prekmurji, bili tudi dozđaj postaneči naš zagovornih pa ščejo biti odseh-mao tudi. Njivo ime je drugo med tistimi kandidati, šteri moro meti višješolsko izobrazbo (képesités.)

Tei trije krščanski može so naši kandidati vkúp z ovomi vsemi, štere voli naše Maribor—Celjsko—Prekmursko okrožje. Té kraj voli 21 poslancov, na vse té dámo votum z svojov kruglov, ne samo na ednoga, tú se voli za *krščansko stranko*. Štera tem več poslancov dobi, kem več kruglič pride v njeno kišto.

„Prekmurska kmetijska stranka“ se je razpústila, kak piše „Glasnik i si je oblekla novo kožo. „Domača verstvena stranka“ se zove. Žakeo je najšo svojo krpó. Liberalci i komunisti so se združili proti krščanskoj stranki „kmečkoj zvezi“, Pilatus i Herodeš sta postala prijatela. A zaman to prijateljstvo. Zaman vogrski právopis v Glasniki, zaman vnogo penez, štere je dobila „domača verstvena stranka“ z Vogrskoga od komunistov, z šterim ščejo svoj list vóđavati i kak se vidi, oni so rešili Glasnik. Judašovi groši do širili to stranko. Tisti ljudje, ravno tisti, ki so bili prle pri liberalnoj stranki i pri komunistaj, so voditelje „do-

mače verstvene stranke“. Glava je prvejša, kopita so prvejša, celo telo je prvejše, samo *gúnja na konji nosi novi napis*. Zato kmeti, delavci, tržci, meštri, ki samo *piknjico* krščanskoga mišljenja nosite v sebi, katoličanci i evangeličanci, ne dajte se zape-lati! Naj se ne zdigávajo po vaših ramaj bankirje, svércarje, špekulantje i boljševiški roparjel Pazite!

Slovenski kmetje, evangeličanci i katoličanci, ete može te volili za poslance:

Roškar Ivan, bivši poljedelski minister, kmet, Pišek Ferenc, kmet, Klekl Jožef, duhovnik, kmečki sin, Kranjc Martin, kmet, Pušenjak Vladimir, pregledjuvač prehasnovitih kmečkih kás, Škoberne Jožef, kmet, Žebot Franc, urednik kmečkoga lista „Slovenski Gospodar“, mož kmečkoga pokolenja, Keše Stanko, delavec v rúdi, Vrečko Jakob, kmet, Sever Božidar, župan, kmečkoga siromaškoga roda, Vrečko Martin, kmet, Steblovnik Martin, kmet, Černej Karol, kmet, Brenčič Mihael, kmet, Krepek Anton, delavec, Pišek Jožef kmet. Nadale izmed tistih ki moro meti višišo šolo, doktorat, tudi same može kmečkoga pokolenja, ki so veliki gospodje postali a svojega kmečkoga ljudstva nikdar ne ostavili. Tei so: Dr. Korošec Anton minister, duhovnik, profesor; dr. Hohnjec Jožef, duhovnik, profesor; dr. Jankovič Franc, zdravnik (dektor); i dr. Leskovar Jožef, odvetnik (fiškális); dr. Ogrizek Anton, odvetnik (fiškális).

Vidite z toga seznama krščanski kmetje, delavci, obrtniki, da je naša „kmečka zveza“ zaistino za kmete, delavce, stranka, ki so krščanskoga mišljenja. Má što polplúga zemljé ali 50. je naš, ma što svojo kučo ali se po árendi poteplje, je naš, dela što v fabriki ali doma na svojem kopiti, nákvati, na svojih krosnah, je naš. Krščanska srca, volite po svojem nagibi samo te krščanske može. Krugle samo tem, jedino tem.

Što se odá za piti, jesti, ali za peneze, ka ne će šo votuma davat za našo krščansko „slovensko kmečko zvezo?“ Tisti, ki ne dela razložka med sehom i svojim psom. Kak té ne gléda na dūšo, nego samo na mito, tak tudi on.

Ka za haska nam je napravila demokratska (liberalna) stranka v Prekmurji?

Spravila nam je v šole učitelje, štiri zametavajo našo vero, poslala nam je uradnike, štiri širijo brezverstvo i sirovo postápaajo proti našemu ljudstvu; nastavila nam je banke, štere so nam čisti penez zamenile za 38% same pa dobile 80% za nje; pri kolkovanih [markiranih] penezaj nam je pa sto no stojezere z rok ztrgala, i vnoge na siromaštvo spravila, ar je 4 korone zamenila za 1 dinar i po svojih ministraj je ravnala proti postavnno, ne da bi poslance kaj opitala, i nam je vzela 20% pri štempljanji penez, trüdov naših kravih žülov; pod dačo je vrgla našo sol, naše spice, naš cukar, naš olij, naše vino — na te milijonare od naše kršćanske vlade navrženo dačo je pa odpravila. Pa nej človeka, štiri bi mogo njene krivice vse naštet i zato tüdi ne človeka, štiri bi mogo na njo votum dati. „Samostojna kmetijska stranka“ in Šerüгова „domača verstvena stranka“ sta obe sestri liberalne stranke, zato niedne ne poznamo! Na niedno votuma ne damo!

Nekaj od „Prekmurskoga lažnika.“ 1)

Sobota, 1920. XI./18.

Ka je „Prekmurski lažnik“? Časopis brez vsake vsebine, list osvražen od vseh Prekmurcov, štiri piše same zmišljotine i napade na ugledne voditele prekmurskoga prebivalstva. Njegova vsebina je v vsakoj številki edna in ista. Drugo ne ve poročati, kak od velezaslužne „Samostojne“ in ka se zahvaljuje gospodičinam, štere agitirajo, razširjajo njüv list. Čeravno njegovi pristaši agitirajo od vési do vési, vseedno se njim šče nej posrečilo pridobiti ednoga naročnika. Tüdi ceh prosi ljudstvo, naj si naroči te slab list, ali nišče si nešče naročiti osvraženoga „Prekmurskoga lažnika“, ar vsaki zna dobro, ka s tem se ga šče spraviti na djelino s tem bi prišeo v liberalne škrample, kak tüdi, ar je vsakomi znano, da té ceh obstoji iz sledéćih gospodov: Dr. Igo, odvetnik v M. Soboti, dr. Weixl ravnotam notarjoš Koder i znáni Brumen. To je ceh štiri pastirov. 2)

Odked so pa tei gospodje?

Dr. Igo onstran Save, ostali trije onstran Müre. Od teh štirih gospodov se do dnesden nikaj nej čülo od njihovoga narodnoga napredka, celi čas med vojskov so bili tüo in pred par tjedni se njim niti od daleč nej senjalo od Prekmurja i dnesden ščejo

téj aristokrati vladati nad dobrim prekmurskim ljudstvom. Ka se tiče svobodmiseljstva, ali proti verstva je posebno navdehnjeni od ceha právoga liberalizma g. notarjoš Koder. Dragi Prekmurec! Če Te doleti sreča, da si sédeš poleg aristokratskoga notarjoša, ali misliš, da boš se pogučavao ž njim od gospodarskoga napredka, ali v hasek narodi, nej, napelao de včaši pogučavanje na liberalizem i gda zapazi, da ne tróbiš v njegov zastareli rogéo, ka si vzgojen na kršćanskoj podlagi, da pelaš jákostno življenje, nema več reči g. aristokrat za Tébe, se odstrani i napoti znova inan agitirat za brezpomembni list.

Té ceh se zove, se zna, sam da, stoji močno na demokratičnom stališči. Ali nej to smešno? Dragi gospodje! Zadosta ste že med nami i spoznali smo že liberalno uradništvo i smo sprevidili, ka je velka razlika med pristašom kmečke zveze i pristašom demokratske liberalne stranke. Klerikalni, kršćanski uradnik je demokrat, a liberalni je aristokrat, absolutist, terorist i ešče kaj drugoga. Odtoga ti lahko svedočim „Lažnik“, če boš me pitao.

Što pa podpira „Lažnika“? Odpadki drugih strank, štiri so nej bili v stani, da bi prišli na površje i s tem računajo, ka se jim konči tü pri nas posreči doséči cio, ka se njihova imena bodo razlegala po Prekmurji i da na té naćin postanejo svetovno znani. Tem podpornikom ležeše je na tem razburjati prebivalstvo i med njim trosit neverjetne glase, ar laž, to je njihovo geslo [jelszó]. Kak podpornik lista zasluži diplomu dr. Hinko Irgolić, okrajni sodnik v M. Soboti.

Nadale se čüje od njihove strani, ka so narodni. Ka? Prekmurci, moji sodeželani! Vörvajte mi, da gospoda, šteta se vrtijo okoli „Lažnika“ je tam, kama veter pise i da ešče izda senjarijo od lepe preminóčnosti. V to, v dokaz, Vam podam za zdaj samo eden slućaj. Ob ustanóvtvi lug. Matice v Radencih se je po priliki müdio tam nekši banćni dirigent M. Sobote po svojih gšeftaj i te se je té dirigent, štiri je tüdi podpornik ceha etak zagučo „Pogini Jugoslavija.“ To je gola istina. Té dirigent je v vozkih stikaj z uradništvom „Lažnika“ i vsigdar, vsaki čas, njemi je prav prišo. Vidiš, Prekmurec, takši i ednaki narodnjaki podpirajo omenjeni zanikojni list.

Gospod urednik! Prlé, kak zaključim, šče morem omeniti moje pogučavanje z urednikom „Prekmurskoga lažnika“. Na pitanje, kelko naročnikov mate, mi odgovori: niednoga, odámo samo to, ka se posreči po cesti. Na pitanje odked dobi peneze za zdržanje lista, mi odgovori: „Ar nema nišče volé si naročiti naš

list, smo že sklenili kapitulirati, ar nam je nej mogoče stroškov poravnati. Vsakši izvod nas košta približno 500 kr. i to je strašen vdarec. Da se ne osmešimo pred svetom, je sklene naš ceh v ednoj zadnoj seji ednoglasno, da moremo raj kodivati za podporo, samo da list izhaja. I resan smo se napotili do „Tabora“ 3) i drugih naših svobodmiselnih časopisov s prošnjov, naj nam priskočijo na pomoć, ar ovaći „Prekmurski lažnik“ zaspi i s tem de konec liberalizma i frakarije v M. Soboti. (S tem je dokazao g. urednik, ka po deželi nega liberalcov, ka je tüdi istina.)

Prošnja je bila posluhñjena, smo dobili jezero koron podpore 4) od naših tivarišov brezvercov onstran Müre. Začasno smo na dobrom stališči i list lahko izhaja, če nej za Prekmurje, konči za frakare, sküпно za aristokratov.

Kak se vidi z najnoga pogovora, najhitrej bo ništerni den pogoro „Prekmurski Lažnik“. Gvušno pa je tüdi edno, da de izhajao do volitev, ar na vsakši naćin šče ešče nekaj ljudstvu nalagati i s tem je pripraviti, da bi glasüvali za liberalne kandidate, šterim je Cerkev devéta briga, ljudstvo pa eden žganik.

Prekmurci ešče nikaj Vam morem povedati varjte se tüdi „šulfuksov“ 5) liberalne stranke i ne vörvrite vsem praznim rećem. Posebno se jih ogiblite zdaj, gda se ide za volitvi. Oni so že zañnoli z vsem moćmi agitirati na hasek svojoj novoj stráni, ne so pa meli do zdaj ešče nikšega uspeha. Tüdi za toga volo njim ne stopite na djalino, ka brš njihovo pldo gledajo vsi mladi igdé šté vidiš nevernoga šulfuksa, moreš spoznati kokota na smetišči i za to gnezdo v kürnjeki se briga tüdi lažljivi list. Gda sma spoznaki té konzorcij [ceh] šulfukse, aristokrate, teroriste ogrizava-joće i. t. d. moremo iti v boj proti njim, da doségnemo kršćansko življenje. I to doségnemo samo te, če mo bli votum davat samo na kmečko zvezo, za njene poslance, štiri se bodo zaistino skrbeli i potegüvali vsepovsedi na hasek ljudem. Zato sklenimo vsi Prekmurci kak eden mož, da zvolimo pristaše naše prave stranke, kmečke zveze, tak mo malo naći pomagall „Prekmurskomi Lažniki“, kak njemi liberalci pomagajo i tak bo tüdi konec frakariji, kokotom na smetišči i celoj kompicii (pokvarjenosti) v M. Soboti.

1) „Prekmurski Glasnik“ zove tak celo Prekmurje zavolo njegovih laži. Bogojanćarje so njemi dali popolen naslov: „Premrski Lažnik.“ 2) Živinozdravnik, dr. Zavrnik je tüdi v tom cehi, kak je sam priznao, a nameni vstopiti, kak je javno povedao.

3) „Tabor“ je eden tih najnesramnejših listov liberalskih, šteri napada vero. V lepo društvo vodi „Lažnik“! 4) Brščas mesečno teliko. 5) Šulfuks šolska lisica je cona brezvernih, liberalnih učitelov tū.

Politične novice.

Naša krščanska stranka „kmečka zveza“ je mela spravišča, štera so bila jako obiskana i so rodila popoln sad, v nedelo v Turnišči, pod Lipov i V. Polani, v ponedlek v Žižkih, v tork na Srednjoj Bistrici v sredo v Gomilcaj i v Trnji, v četrtek v Bratonic, v Lipovcih i Gančanih. Pod Lipov je pri toj priliki bio posvečen zvon, šteri je koštao do 18 jezero koron.

Volilno spravišče bo mela naša „kmečka zveza“ v nedelo 21. predpoldnom v Črensovcih, popoldnevi v Beltincih, Rakičani i pač vsaki dén v šteroj občini, kak se to prle že na glas da.

Pogajanja med Jugoslavijov i Italijov so se dokončala. Zgubili smo do pol milijon Slovencom i Horvatov. Fiuma je postala samostojna državica i de Italija do njé dol segala, Dalmacija je cela naša, samo mesto Zader nej, otoki (sziget) so razdeljeni med Italijo i Jugoslavijo. Italija i Jugoslavija sta stopili z tov pogodbov ne samo v mirno stanje, nego napravile sta vojaško pogodbo proti Vogrskoj i Nemškoj Austriji, trgovinsko pogodbo, to je pogodbo za trštvo pa napravita za dva meseca v Belgradi. Kda se zenkraj razveselimo, ka smo bliže prišli k méri, z pretužnim srcom moremo z drūgi kraj spoznati, ka mali slovenski národ je za te mér zgūbo dve petini svojega ljudstva. A tisti Bog, ki nas je ločo, nas je mogoci i nas bo tūdi zdrūžo, to je naše napremagljivo vūpanje, kda spozna ka je naš narod zreli za to, zreli na njegovo vekšo diko.

Predsednik N. Austrije je Weiskirchner, krščanske socialne stranke pristaš.

Vogrsko. Sprejeta je pravda za razdeljanje veleposestev

med siromake. Z Zalaegerszega so protipisali, da ne bi v tom vármegyóvi razdeljavali imány, a to i drūgo hujskanje ne moglo preprečiti prepotrebnoga i hasnovitoga deljenja med siromake. Siromak, se zna, da more plačati zemljo. Veliki nemiri so bili v Pešti zavolo toga, ka se Vogri moro s praydov domačov zavézati, ka mér, šteroga so podpisali, tūdi zdržijo. Par policistov je streljenih, vlada je dala ostre naredbe, da se spravišča ne smejo vršiti. Odkrita je zarota, šteli so vlado vrčti i drūgo ravnanje spraviti v orsag. Vlada je odrédila rekvirácijo zrnja zvin ovsá, zato ka ešče ne prišlo z dobre vole zadosta zrnja vkūp; vlada se je v dala, da ratificéra mir. Pred ratificéranjom (ratificéranje se právi ka mir podpisan bo vogrska právda ali za tórvény do meli mir parižki) so poslanci goršteli eto novo vadlūvanje: Verjem ednoga Boga, verjem edno nerazdeljeno domovino, verjem božo pravičnost, verjem, ka ešče goristane Vogrski orsag.

Glasi.

Sv. Sebeštjan. Z razžaljenostjov smo čteli v 13. Prekmurskom Glasniki, ka so prej g. Klekl, gda so pri Sebeštjani bili nas evangeličance šinfali z rečjov i pismom. To je grda laž. Damo nato hūdobno laž eto *Svedočanstvo*: Mi podpisani *evangeličanci* posvedočimo, ka so nas gospon Klekl Jožef, negdašnji šebeščanski plivanuš radi meli, i nam na etom i drūgom svejti dobro voščili, ka smo ž njūvl rečji i Novin spoznali. Zato smo mi nijj tūdi v lūbénosti i visikom poštvūvanji držali. Kaj nači guči, on laže. Janža Števan, Zelko Jožef, Fujsz Jánoš, Bánfi Jožef, Obál Jánoš, Andrejc Števan.

Ešče ednok prosimo. Preminoči tjedem so zaprli na 14 dni edno žensko i jo kaštigali ešče 300 K plače, ár je brati nekši živež štela nesti v Gradec. Kda so ženski sodbo naznanili, se je

v čemereh z „Jugosloveni“ i z „Slávi“ conala i od oblasti i od Jugoslavije mislila, gučala pa želela vse, samo dobro nej. Pa zakaj? Je vredno za en korblec živeža, šteroga brati ljūbljenomi namenila, državno miseo potreti v njej i vu vseh, do šterih pride? Je vredno to te, kda drūgi cele vagone vžozošfercajo pa li dobri Jugoslovani ostanejo? Mešeca marca sem predlagao na seji prekmurskoga sosveta, — naj se dovoli do 5 kil živeža z svedočanstvom oblasti prek meje nesti, ka si ljudstvo potrebne reči spokūpi. To znova predlagam, prosim, zahtevam zdaj. Vendar se ne more želeti, ka de što za edno motiko z Sotine šo v Soboto, kda jo falej dobi na en strláj pri Sv. Ani? Znova prosimo oblast, naj ide ljudstvi na roko, naj gleda g. civ. komisar, ki itak kaže dobro volo za pomoč, ka ljudstvi dá to dovoljenje, pa bo vekša zadovoljnost i vekši mir. Če se to dosegne, ne de ljudstvo melo zroka gučati, ka njemí samo zato jemljéjo vkraj, ka si te tisto razdelijo med sebov, nego de prave svércare, šteri jedini so rana za državo i toča za siromaško ljudstvo, naznanjalo oblasti. Prosimo g. komisara, naj poslūhne naše prošnje za naše ubogo ljudstvo.

Peštinske smeti so zvalé na Vogrskom dūhovnike za „čuháše“. Niti količkaj, pošteni židov ne dao té cone popi, a dá jo pa „Premrski Lažnik“ v 13. št. g. Klekl. Stem je te zakotni listi pokazao, kam sliši — na smeti.

Zdaj komaj! Šerūgova „domača stranka“ štera má 16 točk ali punktumov ma tūdi keléče roke. Ka dobroga ma v svojem programu, je vzela od nas, od naše krščanske kmečke zveze kak na priliko 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., točka (punktum) njegovoga programa je vzeta od nas. Kak dugo mi to že zahtevamo i delamo že tūdi da to dosegnemo. G. Šerūga ste préspali to leto, ali sami radi neščete pozabiti, ka smo mi gučali celo leto na naših sejaj, pi-

sali v naših listaj, prosili od vlade v naših vlogaj i pretrpeli tudi ne malo špotov od sovražnih listov, te kda smo se potegivali za pravice našega ljudstva? Ne vete vi zato? Neščete znati. Naše perje bi si radi oblekli, našo ovčjo vuno, a ljudstvo Vas spozna po glasi, ka je té ne Jakobov, nego Ežaujov. Krščanski düh si naj obleče vaša stranka, pa mo te roko v roki na enoj strani skupno delali za naše ljudstvo.

„Potrebne cerkvene zadeve vsakšere vere se morejo podpérati, pretiravno ti na kvar ljudstva pa ne dopüstiti.“ Tak se glasi Šerügove „domače stranke“ 8. točka. Lisičjo kožo nosi ta točka, jako — jako djalna je. Na prvi hip bi se vidilo, glej ga, Šerügova stranka se briga za vero. O jalnost skažljiva! Gda je on kommunist bio je po cerkvi dao razglasiti z Tkaocom i z plakati, ka kommunisti neso poti veri, nego kda smo šli na spoved, smo cedilo mogli meti, kda smo predgali, so nas s puškami stražili, kepe, križe so nam raztrelali, dühovnike od oltárov odvlekli v vozo, zvojenjé zabranili, z molitvi se norčarili, cerkvi, farofe na rop povedali, katekizmuše dali vküpsobrati, ka dete od Boga niti čülo ne bi. To je vaša briga i potrpljivost do vere, neverni gospodje. V vaših vüstaj je verska sloboda laž. To posvedočijo vaše reči g. Šerüga. Gda zahtevate, naj se verske zadeve podpérajo, pridenete jeli pa „se to nesmi na kvar ljudstva dopüstiti.“ Verska zadeva je namre spoved, je meša, je predga, je zakon, je čisto življenje itd. So reči gda na kvar ljudem? — Pa gda je dao Kristuš oblast komi drugomi kak svojoj Maticerkvi, naj določi i ravna cerkvene zadeve? Mate vi ali što drugi juš soditi to spoved, te zakon, te krst, ta predga je na kvar ljudem? — Strašno brsanje proti Cerkvi bodisi našoj, bodisi drugim vadlivanjam so vaše reči. Vaše reči i liberalnoga ministra Pribičevića zapoved, ka naj učitelje verski navuk včijo po *svojem mišljenji*, edno pomeni. To vaše vtikanje v

naše verske reči odklonimo vsi, vervajoči katoličanci i evangeličanci.

Carinarski urad je gopostavljen v Rogačavcih. Ljudstvi je ne bilo naznanjeno to; samo naednok, gda ide v Austrijo i pride ž njé, se njemi tam küpljene reči v kraj vzemejo od toga urada. Naše ljudstvo je služilo v velikom računi na Vogrskom, prineslo je domo vogrski penez, šteri se tudi prinas nemore vödati, v Austriji se pa lahko vöda — i gda ga siromak vöda pa si küpi za življenje neobhodno potrebno reč, se njemi ta v kraj vzeme. Strašno peče ljudstvo to postopanje. Prosimo g. civ. komisara, naj pomaga siromaškomi ljudstvi, ravnotak tudi gospode pri carinarskom uradi. Državno miseo potrdi samo pravica z smiljenostjov združena, drugo nikdar ne.

Penzija nas uradnikov ešče izda nej podignjena. Pa z teh par koron, štere dobimo v toj strašnoj dragoči, gda jajce 4 K. košta, par obleke pa 4—6000 koron, zaistino nesamo ka ne mogoče živeti, nego niti pošteno vmreti nej. Kelikokrat vidimo pijane dobro plačane zdrave, gospode, takšo plačo vlečejo ka je niti potršiti ne morejo, mi slabi, betežni, stari penzionisti, šteri samo te greh mamó, ka smo verno služili našemi ljudstvi i kraji — pa moremo z familijov vred od glada vmirati. Prosimo smiljena srca, naj se zavzemejo za nas. Uredništvo „Novin“ to pot oprosi g. c. komisara naj z cele svoje moči pomaga našim vpokojencom. To je naša prva prošnja. Druga pa ide na tiste gospode, šteri majo veliko plačo, posebno g. učitele, da bi svojim kolegom pensijonistom od svoje velike plače kaj odstopili. Če g. učitelje mesečno 100 K. menje plače zahtevajo s tem pogojom, naj se z tov šumov poboljša plača penzionistov, do tei zaistino zadovolni s svojov penzijov. Ravno povedano dobro plačanim uradnikom.

Ka nam je spravila naša „Kmečka Zveza“

Odpravila je monopol liberalni za živino i stem ceno živine podignola, poslala nam je dobre učitele, šteri v krščanskom i narodnom dühi včijo deco, dala nam je dobre uradnike, šteri z ljudstvom čütijo, je zagovarjajo, poskrbela se je za most prek Müre, delala je na vse moči, naj se pravično zemlja razdeli, jezere je spravila nazaj kmetom v žep, šteri so po krivičnom več arende plačali, spravila je dovoljenje ka se je letos smeó tobak saditi, ka se vinska porcija odsehnao bo odpravila, ka je prišlo več naših prekmurskih ljudi do službe, ka se dača navrgla na milijonare. Pa nega človeka, šteri bi mogo njene haske naštetí, zato tudi nega človeka, šteri bi inam dao votum, kak na „slovensko kmečko zvezo!“

Gonja proti prekmurskomi učitelji. Protiverski liberalni listi kak „Jutro“, „Slovenski Narod“, „Učiteljski Tovariš“ eden za drugim napadajo ravnitela sobočke državne ljudske šole, g. Preininger Janoša, Prekmurca. Pa zakaj? Zato ka prej je vküp spravo en vogrski razred, to je 40 dece, šteri se smejo vu vseh predmetaj vogrski včiti. Čüdno! Kak pa zvedi, šteri stariš žele vogrski poduk, če ga nede pitao? Ve je to višji šolski svet zapovedao g. Preiningeri, kda je dao odpreti vogrski razred za 40 dece, štera ne ve slovenskih. To so Vam junaki! Pa zakaj te krič? Zakaj? Zato ka je g. Preininger vervajoči krščenik, koga so zaman zvali v „sokolsko društvo“ i zaman prosili, naj piše v Premrski Lažnik. To je peče! Mi njim odgovorimo: gospodje, menje pijte, več se, včite, ve nemate vnogi niti učiteljskoga eksámena na Preiningerovo ravnitelstvo.

Naprej, tisti den, kak do volitvi, na dén volitve, i dén po volitvaj krčme morejo biti zaprejte, alkoholne pijače odavati je ostro prepovedano.

Prekmurci pazite!

Serüгова „domača stranka“ i prekmurska „kmetijska stranka“ sta se zjediniili z liberalnov-demokratskov strankov. Zdaj se vam te oči naj odprejo. Dugo so vas slepo vodili, a zdaj so vas ednok zapeljali.

Na liberalno-demokratsko stranko ni eden pošteni krščenik ne more dati svojega votuma.

Mi smo s stov gospodov že siti. Demokrate i komuniste smo že ednok probali, a več jih neščemo.

Ešče pomlino, tak so nam silje rekvirerali, kak so nam marho z štale vö gonili, kak so nam vero preganjali. Neščemo, da bi ešče ednok njihovo kraltvanje nazaj prišlo. Pa pride, če te na to stranko davali svoje votume. Vsakšemi krščeniki je v krščanskoj ljudskoj stranki mesto, štera dela za ljudstvo. Samo na kmečko zvezo dajmo svoj votum, tak bomo mi zmagali.

Na znanje naročnikom!
Za kratek čas pridejo kalendarje. Ednok do tak velik, kak lani, 36 gosto štampani strani majo. Koštajo nas zvün poštine više 20 jezero koron, to je više dvajseti jezero koron, do 1000 koron pa pride poština ešče. Marijini Listi nas koštajo z dvema številkoma vred, šterivi ešče prideta meseca decembra, više desetjezero koron. Marijin List damo vsakom naročniki brezplačno, samo prosimo po mogočnosti naj da vsaki premožnejši kaj podpore na njega. Iz te podpore plačamo stroške Marijinoga Lista. Navrgli naročnine zato nismo na Marijin List, ar so naši naročniki vnogi siromaki, ki ne morejo plačati i zato, ka so vsi proti stali, mi sami tüdi, da bi se naročnina podignola. Zato smo se obrnoli do dobrovolne podpore, štere pa nikak ne prosimo od siromakov. Od teh prosimo samo molitev. Podpore na Marijin List je prišlo dozday do 5000 to je do petjezero koron. Mala šuma. Zato kalendarov brezplačno nemoremo drugomi dati,

a) kak tistim, ki so na 10 let naprej plačali M. List ali Novine, b) tistim, ki so letos dali podporo na M. List ali od 20 K vekšo naročnino poslali na Novine i c) siromakom. Tem damo kalendar brezplačno, vsi drugi si ga naj küpijo. Cena odnoga kalendara je 5 K.

Bogojina. Našega g. vučitelja Kocuvan Janoša je naša oblast s sinom vred zaprla. Zrok zapora je to, ka so oča pomagali sini, šteri na Vogrskom zvršavljje svoje šole, nekšo šolsko nalogo, v šteroj je povedano bilo tüdi, kak stoji vojaštvo pri nas, so najšli sini v sarej, kda je šteo prek iti na Vogrsko. Svoje sodbe tečas ne povemo od te reči, dokeč nede oblast sodila.

Rakičan. Šerüгова boljše-viška „domača stranka“ bi rada našega dobroga krščanskoga veščara Györek Mihala napelala na motvoz, ka bi postao njeni kandidat. A zaman bo vso sladko obetanje.

Krog. Najvekši kommunist, Šerüga, nas je na (gyilejš) spravišče pozavao te, kda je v cerkváh bila boža služba. Mi smo šli v cerkev, on pa v krémo. Nešteri ljudjé, do 30—40, ki so bili pri ranoj meši, so šli njegovo modrtvanje poslušat, a ne so mogli njemi do razuma priti, tak nizko je bilo. Možaki so ednoglasno sklenoli, ka samo krščanski mož more biti poslanec v Prekmurji. Z tem so g. Šerügi zadosta svetlo povedali, ka v „Kmečkoj Zvezi“ je naše rešenje i njemi pot pokazali, naj pri krščanstvi išče pomoč. To se je v Soboti pri Péterki godilo 7. Nov. 14. so ponovili svoje juvkanje komunisti.

„Fabriko za žajfo“ šče Šerüгова „domače stranka“ povati. Za gospode komuniste i liberalce je prepotrebna takša fabrika, dosta majo na düšnojvesti, ka trbej dolpožajfati. A našim kmečkim ženam je ne trebe, znajo si fino domačo žajfo skühati, štera je ednok falejša kak fabrična.

„Kolonisti vas pozdravljamo.“ Z temi rečmi je pozdravo punokrvn liberalce, g. Koder krá-

leski notaroš v M. Soboti bivšega ministra g. Krámera, gda je té preminoči tjezen „vu nočnom vremeni“ spravišče meo pri Dobraji. Če gda sveta, zdaj je istino gučo g. Koder. Kolonisti so liberalci v Prekmurji, kolonisti (naseljenci po vogrskom „gyarmatos“, šteri delajo kak angležki, francozki, belgijski, itd. naseljenci v naselbinah ali kolonijah, najmre pšejo si svoje žepe, za ljudstvo pa nemarajo. Če bi marali za ljudstvo, bi poštvivali tisto, ka njemi je najsvetejšje, vero, hodili bi v cerkev, spunjavali bi svoje verske dužnosti, delali bi proti kapitalistom, proti bankam, nastavljali bi krščanske posojilnice, trošili bi zmerno svoje veliko plačo, ostanek pa obrnoli na potrebe Prekmurja, pisali bi v krščanskom dühi i širili krščanske liste, pomagali bi sirotam, da se ne bi odirale, če bi tak delali, bi Prekmurje bilo blaženo i najbolje Jugoslovansko, bi njega na rokaj nosilo. A da so kolonisti, se rávno na opak vse godi.

Lipovci. Pristaš Serügove stranke, en gospod z Medjimurja, nas je vabo s tem mazalom v to kolbasjo stranko: „Veselje bo, dečki! Dozday je samo gospoda smela plesati v našo stranko pa vam spravimo na vsaki den plesno zabávo.“ — O, o, sladki motvozarje! Mislite, ka mi vlákti mámo pamet kak vi! Skoz našega síta vidimo. Slabo ide kréma nešterim krčmaricam, željne so naših penez, zato nas vabite. Nemo šli na djalino. Plesati pa ešče preveč znamo i moremo. Kda ste vi ladalni v Prekmurji, komunisti, ste nas dobro ogülili, zavami pa nas je páli sleklo i zülo liberalno ravnanje gospodov okoli „prekmurske“, „i, samostojne“, „kmetijske stranke“, bos i nagi smo, drva ste nam tüdi zvozili z Prekmurja, zebé nas, moremo od mraza plésati, ka ne zmrznemo, ka se malo segrejemo.

Podpirajte Novine!

Ivan Kokot

trgovina z mešanim blagom
(nasproti cerkve)

Dolnja Lendava.

Priporočam svojo veliko zalogo različnega tkaninskega blaga kakti:

Zefire, druke, šifon, kaper, satene, belo platno, čajge za moške in ženske, štofe i. t. d.

V zalogi zmerom karbid kak tudi drugo specijelno blago.

V zalogi ličje, fini beli ameriški petrolej. Dobiva se zmenjena sol vse po najnižjih dnevnih cenah.

Točna podvorba. Zmerne cene.

PINI ŠIVAČI STROJ

(original „Singer-Vibrating“)

prodaje:

E. Schrantz Dolnja Lendava.

Franc Seršen, trgovec v Ljutomeri pri cerkvi ma zmerom velike zbiru lepoga i močnoga blaga za moške i ženske obleke, štere odava po najzmernejših cenah. Pri Seršeni se dobi tudi vsevrste svilo za mlinska sita (pajtlne) po najnižji ceni.

Ki ma kaj k odaji, ali kaj šče kupiti, naj glasi v NOVINAH.

Naročte si Novine.

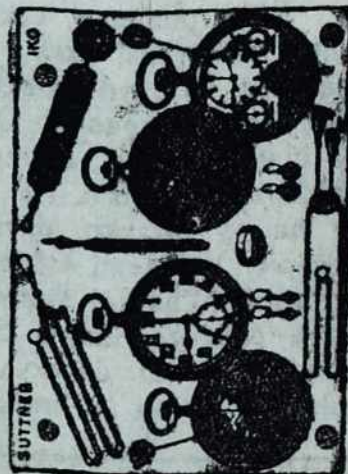
Tisk: E. Balkanji Dolnja Lendava.

Edna vora? štera stalno ve-
selje pevorod?

Samo Sutfner-ova vora!

Niklasta, po vsakoj ceni i zagranste se! Ede veržice (lančete) prlane, vřane (oringine), zapesnice, stenke vore, sapostnice z vorami i vsakovrstne potrebne reči, kakti: škarje, nože, dore za cigaretine, nažigalnike, brtve, močnje za penze, jedilno erodje (šter za j-sti) razni dari za kiste, godovna, itd. kak i velika zaloga vsakovrstnih zlatih i srebrnih predmetov.

Vse dobro i ceno (fal)! Zahtevajte cenike.
H. SUTTNER, Ljubljana št. 944.

Gospodarska Zadruga za Prekmurje, Mursko Polje i Slovenske gorice r. z. z. o. z.

odava: razne tkanine za moške i ženske obleke, vseh vrst začimbe, črevlje, usnje (leder), deske (blanje), stavbeni les (za cimpranje), poljedelske stroje (mašine).

Kupuje: pšenico, žito, kukorico, hajdino, proso, oves, kože, pač vse kmečke pridelke. Posreduje (pomaga kupiti) pri kupili vekših poljedelskih strojov, kak parnih mlatilnic (mašin za mlatiti), motorov i. t. d.

Pravico kupovati i odavati zadrugi majo samo kotrige. Nove kotrige (člani) se sprijmejo v zadružnoj pisarni v Gornjoj Radgoni i pri vseh podržnicah.

Glavna trgovina i pisarna v Gornjoj Radgoni.

Podružnice: Gornja Radgona, Sobota, Cankova, Dolnja Lendava, Radgona, Krževci pri Ljutomeri (Lotmerki), Beltinci.